VIJFDE JAAR. N°. 1033. **1841.** VRIJDAG, 12 MAART.

DE AVONDBODE,

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

Abonnement
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.
en bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.
Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

Prijzen
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdom* .... » ƒ 7.—
en *Buitensteden* franco .... » 8.—
ADVERTENTIËN.
ZEVEN REGELS of minder .... ƒ 1.75.
Elken regel meer .... » 25.
ZEGEL voor elke Advertentie en herhaling .. » 35

NEDERLANDEN.

ZITTING VAN DE TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Woensdag 10 *Maart.*

Opening ten 11½ ure. Lezing en goedkeuring der notulen van het op gisteren verhandelde. Eenige ingekomen verzoekschriften worden naar de commissie *ad hoc* verzonden. Dezelve betreffen meerendeels bezwaren tegen de wet op het tarief. Ook zijn nog ontvangen eenige verzoekschriften, om op de lijst der candidaten voor de vacature bij de algemeene rekenkamer in aanmerking te komen. Deze zullen op de te vormen lijst worden geplaatst. De debatten over het rapport der commissie voor de verzoekschriften, betrekkelijk het request van den heer Lipman, worden geopend.

De heer van Hoorn van Burgh licht de conclusie der commissie nader toe. Hij oordeelt het raadzaam, dat de strijd van gevoelens nopens het medestemmen der gouverneurs een einde neme. Het is daarom, dat de commissie het bedoelde request ter griffie wil gedeponeerd hebben, ten einde de leden der kamer daaruit aanleiding tot het doen van een bepaald voorstel zouden kunnen vinden, en omdat door zoodanige nederlegging ter griffie de questie zelve in niets gepraejudiciëerd zal worden.

De heer Schimmelpenninck wenscht eene beëindiging der bestaande onzekerheid, doch gelooft, dat, wanneer men de conclusie der commissie aanneemt, de questie wel degelijk zal gepraejudiciëerd worden, daar eene nederlegging ter griffie genoegzaam gelijk staat met het ter zijde stellen van een request. Wat de daadzaak zelve betreft, bij hetzelve aangeduid, deze is aan geen' twijfel onderworpen. Het is aan de kamer zelve bekend, dat de gouverneurs bij de verkiezingen medestemmen. Het is hun zelfs bij de instructiën voorgeschreven. Wel hebben zich nu onlangs de gouverneurs van Zuid-Holland, Vriesland en Overijssel van die stemming onthouden, doch om verschillende beweegredenen, terwijl andere gouverneurs in de medestemming een' grondwettigen pligt meenden te vervullen. Zulke onzekerheid mag niet voortduren; maar er moet eene bepaalde en afdoende beslissing genomen worden. De regering mag niet gedoogen, dat de gouverneurs hier eigendunkelijk handelen. Men heeft zelfs gesproken van eene circulaire aan de gouverneurs, waarbij hun het medestemmen facultatief wordt gelaten. Is dit waar, dan moet 's lands vertegenwoordiging zich doen gelden; dan kan zij, die gezworen heeft, niet te gedoogen, dat van de grondwet afgeweken worde, niet dulden, dat eene bepaling dier grondwet in onderscheidene provinciën op verschillende wijze wordt toegepast. Er is aangevoerd, dat de koninklijke besluiten van 8 Junij 1820 en 20 Jan. 1830 het regt ontzegd hadden, om verzoekschriften aan de ministers te zenden; dit moge vroeger het geval geweest zijn, toen de ministers slechts secretarissen des Konings waren, doch thans, nu er eene verantwoordelijkheid der ministers bestaat, komt die bewering niet meer te pas. Bovendien heeft de kamer reeds meermalen het beginsel toegepast, om over de wettigheid eener verkiezing te oordeelen. De grondwet geeft haar daartoe het regt. Het geldt hier geene huishoudelijke reglementaire bepaling der provinciale staten, maar de gewigtige vraag, of de verkiezing van een lid al dan niet wettig is. De redenaar betoogt verder in het breede het nadeelige, dat er in het medestemmen der gouverneurs bestaat. De magt tot die stemming berust, zegt men, op hunne instructiën en op de provinciale reglementen. Die instructiën, intusschen, berusten op een konink. besluit, dat steeds aan de wet, en des te meer aan de grondwet, onderworpen is. De hooge raad heeft dit reeds herhaaldelijk beslist. Ook de provinciale reglementen zijn daaraan onderworpen. De grondwet nu zegt geen enkel woord, dat de gouverneurs het regt tot medestemmen hebben. De grondwet bepaalt, dat de provinciale staten zullen zijn zamengesteld uit drie standen, de ridderschap, den stedelijken en den landelijken stand. Nergens wordt aan een' vierden stand, uitsluitend uit den gouverneur bestaande, gesproken. Deze maakt eigenlijk geen deel van genoemd collegie uit, en kan dus niet medestemmen. De gouverneur heeft alleen in last te zorgen, dat er bij de staten niets ongrondwettigs geschiede; hij moet ook de werkzaamheden regelen. Maar zij zijn geene leden der vergadering; dikwerf bezitten zij daartoe niet de bevoegdheid. En is het dan niet ongerijmd hun eene stem te geven? Zoo zou de Koning of de ministers ook eene stem bij de staten generaal hebben. Geheel anders is het in Engeland, alwaar in het lagerhuis, uit vrees van een' te grooten invloed uit te oefenen, de speaker (voorzitter) nimmer eenige stem uitbrengt. De redenaar zegt, dat uit al het door hem aangevoerde zal blijken, dat hij het niet eens is met de conclusie der commissie voor de verzoekschriften. Hij wenscht een middel, om het verzoekschrift van den doodslaap der griffie te redden. Het beste middel daartoe is, de verzending van het stuk naar den minister van binnenlandsche zaken, om consideratie en berigt. De vroeger gemelde besluiten zijn vervallen. Bovendien zal onze tegenwoordige Koning, die reeds getoond heeft, zoo zeer het gemeen overleg te willen, ook hier volijverig medewerken.

De heer Luyben ondersteunt het gevoelen van den vorigen redenaar. Het verzoekschrift is hoogst gewigtig. Wanneer een burger van den staat kenbaar maakt, dat van de grondwet afgeweken wordt, dan mag men zoodanig verzoekschrift niet ter zijde stellen. Men kan nopens de zaak zelve geene stem uitbrengen, alvorens behoorlijk ingelicht te worden. Zoodanige inlichting zal men niet door het onderzoek der geloofsbrieven bekomen. Deze nemen deswege het stilzwijgen in acht. De spreker ziet dus geene andere mogelijkheid om ingelicht te worden, dan door eene verzending naar den minister. Hij wil daarbij aan Z. Exc. gevraagd hebben, 1°. of de gouverneur bij de verkiezing in Noord-Holland medegestemd heeft; 2°. uit hoe vele leden de vergadering zamengesteld was; en 3°. hoe vele stemmen zich op de gedane keuzen vereenigd hebben. Vóór dat men op die vragen het antwoord bekomen heeft, zal de spreker het *non liquet* in acht nemen.

De Koning zal thans de hoofden der departementen niet verbieden, de kamer met vertrouwen te behandelen, en daardoor het gemeen overleg te bevorderen. De Koning heeft slechts éène strekking, het heil des vaderlands! Ten slotte toont de spreker aan, dat hij door de ontwikkeling van zijn tegenwoordig gevoelen niet geacht wil worden in strijd te zijn met eene vroeger door hem geuite meening.

Toen was er een naamloos stuk bij de kamer ingekomen, dat volstrekt geene waarborgen van echtheid opleverde. Thans echter is dit een geheel ander geval.

De heer Luzac, zich mede voor eene verzending naar den minister verklarende, bestrijdt het gevoelen, dat de meergemelde besluiten zoodanige verzending niet zouden toelaten.

Dezelve hebben alleen betrekking tot de verhouding der ministers en van de kamer, nopens aanhangige ontwerpen van wet, en behooren bovendien tot die dagen, welke men gelukkig de oude kan noemen. Het is thans tijd om alle spitsvindigheid ter zijde te stellen, en met rondborstigheid te werk te gaan.

De heer van Nes ontwikkelt, hoe dikwerf, door te grooten invloed der gouverneurs, de buitenleden zich bij dezelve vervoegen, om te weten, wie zij tot leden der kamer moeten kiezen, ja zelfs, dat hun soms die moeite bespaard wordt, en zij van wege de gouverneurs uitgenoodigd worden dezen of gene te kiezen. Tot verwijdering van zoodanige buitensporigheden, is hij voor eene verzending van het verzoekschrift naar den minister.

De heer van Rappard ondersteunt de conclusie der commissie voor de verzoekschriften. Hij zegt, dat de ministers door de koninklijke besluiten gebonden zijn. Beter zou hij het dus achten zich tot den Koning te wenden, met verzoek tot intrekking dier besluiten.

De heer van Panhuys zegt, dat de commissie tot de verzoekschriften tot het ter griffie deponeren voorgesteld heeft, om de belangrijkheid van het onderwerp, doch dat daarom niets belet, om het stuk tevens aan den minister te zenden.

De heer van Dam van Isselt zegt aanvankelijk niet voornemens te zijn geweest het woord te voeren, doch dat hij zich thans genoopt vindt, de zonderlinge redeneringen van zijn' ambtgenoot uit Gelderland te beantwoorden. Hij geeft het betoog der wettigheid van de besluiten toe, voor zoo verre de ministers betreft. Doch even waar is het, dat 's lands vertegenwoordiging niet gebonden is door koninklijke besluiten, van welken tijd ook. Te lang reeds hebben wij onder het stelsel van besluiten geleefd, toen de ministers slechts als ondergeschikte dienaren der kroon werden beschouwd. Bij gelegenheid van de laatste beraadslaging over de herziening der grondwet, wilden sommige leden bepaald zien, dat de ministers voortaan als dienaren van den staat zouden worden aangemerkt. Men heeft toen geantwoord, dat daartoe geen verantwoordelijk ministerie noodig was; maar door de daarstelling van de verantwoordelijke ministers aan de behoefte des tijds voldaan werd. En thans nu er voor de eerste maal sprake van is, om van dien verantwoordelijken minister inlichtingen te vragen, werpt men ons koninklijke besluiten toe, welke tot de oude dagen behooren, die gelukkig voorbij zijn. De spreker, waarop de redenaar doelt, ziet zelfs de noodzakelijkheid, om een einde aan de onzekerheid te maken. Doch welk middel wijst hij daartoe aan? stelt hij voor, om, met de grondwet in de hand, regt te vragen? Neen, hij wil nederig verzoeken en het hoofd bukken, ten einde het het hoofd van den staat behage de grondwet te doen naleven, welker handhaving Hoogstdezelve plegtig bezworen heeft. Niet alzoo hoopt hij, dat de meening van de meerderheid der kamer zijn zal. Hij bidt de vergadering om toch bij den eersten stap, welken zij doet, geene zwakheid te betoonen. Niemand heeft meer dan de redenaar eerbied voor het hoofd van den staat, maar hij zal nooit bidden, daar, waar een onafhankelijke volksvertegenwoordiger het regt heeft te vragen en te vorderen.

De heer de Jonge van Campens Nieuwland vereenigt zich met het voorstel der commissie. Hij zal niet treden in het onderzoek van het eigenlijke geschilpunt. Indien hij dit wilde, zou dit tot menige beschouwing aanleiding kunnen geven. Hij zou welligt niet tot een bepaald besluit kunnen komen. Na een voorzigtig onderzoek zou hij tot het gevoelen overhellen, dat de gouverneurs kunnen en moeten medestemmen. Hij zou zich in staat achten dit aan te wijzen, niet alleen uit de instructiën en provinciale reglementen, maar uit de woorden en de strekking der grondwet zelve. Doch hij zou altijd met een twijfelen eindigen, daar ook voor een ander gevoelen gewigtige redenen zijn. Doch waartoe zou dat onderzoek leiden? de regering heeft ook weinig belang bij de zaak. Wat baat het haar éene stem in eene talrijke vergadering te hebben. En wanneer dan een lid met de meerderheid van éene stem gekozen werd, zou hij welligt beter doen zich zoodanige keuze niet te laten welgevallen.

De redenaar wil daar echter niet intreden, en alleen het voorstel der commissie onderzoeken. Hij erkent, dat het deponeren ter griffie meestal weinig te beteekenen heeft, doch dikwerf heeft men toch bij de beraadslagingen over wetten daarvan gebruik gemaakt.

De heer van Nes beantwoordt kortelijk den vorigen spreker. Hierna wordt het voorstel der commissie in omvrage gebragt, en met 21 tegen 20 stemmen verworpen. Vervolgens wordt het voorstel van den heer Schimmelpenninck tot verzending van het adres naar den minister in omvrage gebragt, en hetzelve aangenomen met 24 tegen 17 stemmen. Dien ten gevolge wordt het onderzoek der geloofsbrieven van de nieuw verkozen leden uit Noord-Holland voorloopig aangehouden. De vergadering wordt daarna gescheiden.

Het ontwerp van wet, in de zitting der kamer van gisteren ingekomen, houdende nadere bepalingen nopens de consignatie van effecten aan toonder, welke aan minderjarigen of aan onder curatele gestelde personen toebehooren, luidt als volgt:

WIJ WILLEM II, ENZ.

Alzoo wij in overweging hebben genomen, dat, naar de voorschriften, vervat in de artikelen 391 en 506 van het burgerlijk wetboek, in de daarbij bedoelde gevallen, de consignatie kan worden bevolen van effecten aan toonder, welke aan minderjarigen of aan onder curatele gestelde personen toebehooren; en zoo wel het belang der ingezetenen als dat van den staat vordert, dat, met betrekking tot de bedoelde consignatiën, nadere bepalingen worden vastgesteld;

Zoo is het het, dat Wij, den raad van state gehoord en met gemeen overleg der staten-generaal, hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ART. 1. De bewaring der effecten aan toonder, welke, naar de voorschriften van artikels 391 en 506 van het burgerlijk wetboek, kunnen worden geconsigneerd, wordt opgedragen aan de bewaarders van de hypotheken en het kadaster in de residentiën der provinciale geregtshoven, gezamenlijk met de griffiers dier hoven, onder uitzondering alleen van Drenthe, voor welke provincie de bewaring te Groningen zal plaats hebben.

ART. 2. De bewaring zal worden gedaan aan de kantoren van eerstgenoemde ambtenaren, in kasten of kisten, welke behoorlijke zekerheid aanbieden tegen schade van brand als anderzins, voorzien van twee ongelijk werkende sloten, waarvan een sleutel zich zal bevinden in handen van den bewaarder van de hypotheken en het kadaster, en de tweede in die van den betrokken griffier van het hof.

ART. 3. De kasten of kisten, waarin de stukken zijn geconsigneerd, zullen nimmer mogen worden geopend of gesloten, dan in tegenwoordigheid van beide de ambtenaren, aan wie de bewaring der sleutels is opgedragen.

ART. 4. In geval van ziekte of afwezendheid van de voren bedoelde amb-

MENGELWERK.

DE VERDENKING.

(Vervolg en Slot.)

De nacht was duister en drukkend; FERDINAND gevoelde zijne borst beklemd; hij kon naauwelijks ademhalen; zijne bewegingen waren onstuimig, en aan den voet des heuvels, op welks top *Bellevue* ligt, aangekomen, wierp hij WILLIAMS de teugels van *Parisa* toe, en gelastte hem te wachten. Driftig liep, of liever vloog, hij den heuvel op en bleef aan het einde eener lange laan stilstaan, voor een klein eenvoudig en smaakvol huis. Slechts een enkel venster was verlicht en door hetzelve zag hij mevrouw DERMON nog op dezelfde plaats zitten, waarop hij haar den vorigen avond had verlaten, terwijl de stukken van een verbrijzeld portret voor haar op de tafel bijeen verzameld lagen. Hare bleekheid was inderdaad huiveringwekkend, en hare oogen waren onbewegelijk op hare handen gevestigd; men konde duidelijk zien, dat zij als eene moedige vrouw alle de kracht harer ziel te zamen riep, om haar lijden stilzwijgend te dragen. Eindelijk wekte het geluid der voetstappen van FERDINAND haar uit deze mijmering; zij wendde het hoofd om, en hem ziende, lag zij terstond haren zakdoek over het portret, waarna zij eenen ijskouden blik op hem wierp.

« Vergeef mij, mevrouw, » sprak hij, zich buigende, « daar ik morgen met het aanbreken van den dag *Parijs* verlaat, verlangde ik u datgene terug te geven, wat ik aan niemand wil toevertrouwen. »

Onbewegelijk staarde zij hem aan, en hij vervolgde:

« Ja, mevrouw, daar ik morgen vertrek, om in langen tijd, welligt nimmer terug te keeren, zal men u op mijn bevel de gedachtenissen uwer.... » hier bezon hij zich een oogenblik, welk woord hij wilde gebruiken, « welwillendheid weder ter hand stellen. »

Toen de dame ook hierbij nog haar koud stilzwijgen bewaarde, ging hij hierdoor verbitterd voort: « Mag ik om eene gelijke teruggave verzoeken, mevrouw? »

Zwijgend ging mevrouw DERMON naar hare secretaire, nam uit dezelve een met een rozenkleurig lint toegebonden pakket brieven, en stelde hem hetzelve ter hand.

« Het schijnt, dat dezelve gereed lagen, mevrouw? »

« Ja, mijnheer. »

« Dan heb ik niets meer te verwachten, » hernam hij, met eene geweldige inspanning, « wilt gij echter, vóór dat wij voor altoos van elkander scheiden, niet trachten, mij eene minder bittere herinnering in te boezemen?... wilt gij niet beproeven u te regtvaardigen?... Hoe, gij wilt dat niet, welnu, houdt u dan overtuigd, dat, wat er ook gebeure, ik u alles vergeven heb. »

« Gij, mijnheer! zoudt mij vergiffenis schenken, » riep plotseling mevr. DERMON, met waardigheid, « is zulks, omdat gij met mijne liefde gespeeld hebt, en het geluk mijns levens hebt verwoest? Gij vergeeft mij! misschien, omdat ik mij geheel aan u gewijd heb, ik u overal gevolgd zou zijn, en alles voor u heb opgeofferd?... Neen, mijnheer, gij behoeft mij geene vergiffenis te schenken. »

« Behoef ik u geene vergiffenis te schenken, » riep FERDINAND uit, naar haar toetredende, « zult gij mij dan niet ten minste verklaren...... »

« Niets, mijnheer, niets, waartoe zouden tusschen ons verklaringen dienen? — om slechts nog duidelijker te doen zien, dat wij niet voor elkander geboren zijn. Uwe loopbaan is groot, is schitterend, gij zult dezelve zonder hinderpalen, zonder moeijelijkheden, bewandelen; de mijne zal, ik twijfel er niet aan, moeijelijk zijn; maar, indien ik eindelijk eenigen roem mag verwerven, mijn naam eenige vermaardheid verkrijgt, dan zult gij mogelijk aan mij denken, en berouw gevoelen, dat gij mij beleedigd hebt. »

Bij deze woorden verflaauwde de stem van mevrouw DERMON, maar zij bleef standvastig.

« Vaarwel, » sprak FERDINAND; « uw geest, mevrouw, is niet trotscher dan de mijne; gij acht het beneden u, u te regtvaardigen, en gij hebt gelijk, want ik zou uwe woorden niet geloofd hebben. Lang genoeg heb ik geleefd onder uwe heerschappij, zonder eenen eigen wil te hebben; thans echter heb ik mijne keten verbroken, en ben vrij. »

Terwijl FERDINAND echter deze woorden sprak, liepen groote tranen over zijne wangen.

« Welaan, mijnheer, » hervatte mevrouw DERMON, « laten wij elkander niet meer door nuttelooze woorden verbitteren, scheiden wij, zonder elkander op nieuw beleedigd te hebben — weten wij niet voldoende, dat wij niet voor elkander geschikt zijn? Gij bemindet noch achtet mij genoeg, om mij uwe eer en het geluk uws levens toe te vertrouwen. »

« Ik beminde u niet, mevrouw, die reeds sedert weken weigerdet te hooren, dat alles tot ons huwelijk gereed was? Zijt gij het niet, die door uw geheimzinnig gedrag eene ijverzucht in mij hebt ontstoken, dien gij als eene dwaasheid behandelt? Hebt gij mij ooit de minste verklaring gegeven omtrent uwe onrust, wanneer ik vroeger dan gewoonlijk kwam? En die brieven, waarvan ik zelfs het opschrift niet kon te zien krijgen. Hebt gij mij ooit willen zeggen, van wie gij dezelve ontvingt, en wie is de jongman, dien wij dikwijls in den omtrek uwer woning ontmoet hebben, en wiens gezigt u altoos een' glimlach op de lippen lokte. Herinnert gij u, mevrouw, onze herhaalde twisten, waarin ik mij altoos zwak en berouwvol heb getoond, alsof ik de schuldige was. Eindelijk smeek ik u gisteren den dag onzer vereeniging te bepalen, gij ontwijkt mij weder, onder ons gesprek hoor ik gerucht in uwe schilderkamer, ik wil in dezelve gaan, gij verbiedt het mij en plaatst u voor de deur; ik moest gehoorzamen, maar van dit oogenblik geloofde ik mij vrij. Eer wij echter voor altoos scheiden, zeg mij ten minste, van welk tijdstip af aan gij zijt begonnen mij te misleiden, opdat ik in het verledene ten minste éénen dag, één enkel uur moge vinden, waarin gij mij opregt bemindet. »

Bij deze laatste woorden verstikte de diepe smart FREDERIK's stem. Mevrouw DERMON opende met zigtbare inspanning hare schilderkamer, en sprak:

« FERDINAND, gij zoudt mij een groot bewijs van uwe achting gegeven hebben door mij op mijn woord te gelooven, wanneer ik u zeide « ik bemin u alleen. » Maar neen, achterdochtig als een hart, dat geene edelmoedigheid kent, ijverzuchtig als iemand, die zelf weet te bedriegen, hebt gij mij met wreedheid behandeld; gij hebt vergeten, dat gij vermogend zijt en eenen aanzienlijken rang bezit, en dat het dus mij, die geene middelen bezit, voegt de trotsche te zijn. Wat deze brieven aangaat, die eene zoo hevige achterdocht bij u hebben opgewekt, lees dezelve, mijnheer, zij bevatten de lessen van een beroemd en waardig man, welke zijn zoon mij bragt, wanneer hij verhinderd werd mij dezelve in persoon te geven. Giste-

tenaren, zullen zij respectivelijk worden vervangen door dengene, aan wien de interimaire waarneming hunner betrekking is opgedragen.

Art. 5. Behoudens de hierboven vermelde bepaling, ten aanzien van de provincie Drenthe, zullen de inbewaarstellingen niet anders kunnen geschieden dan aan het kantoor in de provincie, alwaar de bewaargever zijne woonplaats heeft gevestigd.

Art. 6. Geene inbewaarneming van stukken of teruggave van dezelve, met uitzondering van de vervallen coupons van interest, zal mogen plaats hebben, dan onder overlegging van het regterlijk bevel tot consignatie of tot teruggave, hetzij in originali, hetzij in behoorlijk authenthiek afschrift, waarin de in bewaring te stellen of terug te geven stukken naauwkeurig zullen moeten zijn omschreven.

Art. 7. De coupons van interest zullen na derzelver respective vervaldagen, uiterlijk binnen acht dagen, nadat de aanvrage tot afgifte zal zijn gedaan, aan de daarop regthebbenden worden uitgereikt.

Art. 8. Wanneer, hetzij tot het verkrijgen van stellen nieuwe coupons, hetzij tot eenig ander einde, de overlegging der effecten of zoogenaamde talons wordt vereischt, zal die overlegging of opzending door de bewaargevers zelven en op hunne verantwoording geschieden, doch de tijdelijke afgifte der stukken niet anders kunnen worden gedaan dan krachtens een regterlijk bevel, zoo als in art. 6 hiervoren is vermeld; in welk bevel tevens zal moeten zijn bepaald, binnen welken termijn de stukken weder in bewaring zullen moeten zijn gebragt.

Art. 9. Indien de bewaargevers in gebreke blijven, om de stukken binnen den bepaalden termijn weder in bewaring te brengen, zal de betrokken kantonregter, des noods na verhoor van de personen, bij art. 390 van het burgerlijk wetboek vermeld, kunnen bevelen, dat de hypotheek worde vergroot, onverminderd de verdere maatregelen, welke de toeziende voogd mogt geraden oordeelen, of zelfs de tusschenkomst der bloedverwanten en aangehuwden des minderjarigen, of van het openbaar ministerie, indien er vermoeden van ontrouw mogt bestaan.

Art. 10. De inbewaargevingen of teruggaven van stukken, daarin ook begrepen de vervallen coupons, zullen altijd geschieden tegen afgifte of overneming van een bewijs, waarin de geconsigneerde of teruggegeven stukken behoorlijk zullen moeten zijn omschreven.

Art. 11. Het toezigt over de verrigtingen der ambtenaren betrekkelijk de consignatie in dezen bedoeld, wordt bepaaldelijk opgedragen aan de hoofdambtenaren van de registratie.

Art. 12. Het rijk is, ter zake van de in bewaring zijnde stukken, jegens de belanghebbenden aansprakelijk, naar de regelen bij het burgerlijk wetboek ten aanzien van de vrijwillige bewaargevingen vastgesteld.

Art 13. De bewaarders van de hypotheken en het kadaster zijn jegens den staat verantwoordelijk voor alle de schade, welke door de schatkist zou moeten worden vergoed, ter zake van verliezen uit verkeerde handelingen, of de niet-opvolging van gemaakte bepalingen voortspruitende.

Art. 14. De ambtenaar met de bewaring van den tweeden sleutel belast, zal, met den betrokken bewaarder, solidair verantwoordelijk zijn, voor zoo verre de verliezen ook aan zijne verkeerde handelingen of aan nalatigheid van zijne zijde mogten zijn toe te schrijven.

Art. 15. Wegens de verrigtingen ter zake van de hiervoren gemelde consignatiën, zal ten laste van de belanghebbenden een bewaarloon kunnen worden gevorderd, ten beloope van twee ten honderd van de renten, welke de effecten, over den tijd dat, de consignatie duurt, zullen opleveren.

Dit bewaarloon zal door de ambtenaren, met de bewaring belast, worden genoten, te weten: drie vierden door den bewaarder van de hypotheken en het kadaster en een vierde door den griffier bij het hof.

Art. 16. Al de stukken tot in dezen bedoelde consignatiën betrekkelijk, zijn vrij van zegel, en in de gevallen, dat de registratie dier stukken wordt vereischt, zal die formaliteit gratis worden verleend.

Art. 17. Wij behouden Ons voor, om al het overige, betrekkelijk de onderwerpelijke consignatiën in verband met de vorenstaande bepalingen, te regelen of te doen regelen.

Lasten en bevelen, enz.

Amsterdam 11 Maart.

— Uit *LONDEN*, onder dagteekening van den 8 dezer, schrijft men ons het volgende:

Wij vernemen van goederhand, dat de onderhandelingen over een nieuw verdrag onder de mogendheden, waaraan Frankrijk uitgenoodigd zal worden deel te nemen, alhier nog voortgezet worden. De vier mogendheden zijn het echter onderling nog niet eens over de grondslagen van hetzelve. De onderscheidene gezanten hebben instructiën van hunne hoven gevraagd ten aanzien van de punten in verschil; en de aankomst dezer instructiën zal afgewacht moeten worden, eer men tot een bepaald besluit zal kunnen komen. Zoodra men het onderling eens geworden is, zal het verdrag opgesteld en aan Frankrijk ter goedkeuring, of om nog nader daarover te onderhandelen, voorgelegd worden. De intrekking van de overeenkomst van Julij, de onderlinge waarborging van de onschendbaarheid van het turksche rijk, de scheepvaart in den Bosphorus, het bestuur van Syrië op denzelfden voet als de turksche provinciën aan den Donau, en, volgens sommigen, ook de betrekking van Mehemet-Ali tot den sultan, zijn, naar men zegt, de voornaamste punten, waarover onderhandeld wordt. Dat het verdrag reeds gesloten zoude zijn, is, naar men beweert, een gerucht, van allen grond ontbloot.

Uit *PARIJS* van den 9 dezer wordt, betrekkelijk deze onderhandelingen, het volgende geschreven:

Men spreekt sedert eenige dagen, in voorname kringen, van nieuwe onderhandelingen, die te Londen moeten plaats hebben. 1°. Om alles, wat het tractaat van 15 Julij en zijne uitvoering betreft, geheel en bepaaldelijk te regelen. 2°. Om bij een nieuw tractaat, onder medewerking van Frankrijk, hetwelk men hoop heeft tot die medewerking te zullen bewegen, onderscheiden voorname vraagstukken af te doen, met name, die van de sluiting van den Bosphorus, de openstelling van de landengte van Suez voor alle natiën, de organisatie van het Oosten op eenen vasten en ontzagwekkenden voet, en de inrigting van het turksche rijk zoodanig, dat Syrië, onder den waarborg der beschermende mogendheden, een afzonderlijk pachalik zal uitmaken. Deze, benevens eenige andere van minder gewigt, zijn, meent men, de vraagstukken, over welke te Londen zou gehandeld worden.

Het schijnt echter, dat, alvorens daartoe te komen, nog groote moeijelijkheden te bestrijden zijn zullen.

De laatste berigten uit Alexandrië geven der londensche conferencie een geheel ander programma. Deze laatste tijdingen van den 23 Febr. melden, dat de turksche gezant, belast om den firman aan den pacha mede te deelen, aldaar is aangekomen. Nadat de pacha denzelven had gelezen, heeft hij stellig geweigerd, de voorwaarden hem opgelegd, aan te nemen, terwijl hij zijne weigering in verontwaardigde en driftige bewoordingen heeft te kennen gegeven.

De twee voornaamste voorwaarden, die de pacha volstrekt verwerpt, zijn 1°. den sultan de vrijheid te laten, welken der zonen van den pacha hij wil verkiezen, die zich naar Constantinopel zou moeten begeven, om den firman, waarbij hem het pachalik wordt toegekend, af te halen; 2°. Die, waarbij den pacha de benoeming der hoofd-officieren wordt ontnomen. De commodore Napier, die zich bij den pacha bevond, toen hij de mededeeling van den firman ontving, zou dadelijk onderhandelingen hebben aangeknoopt, die echter vruchteloos bleven, ten minste wat het stellige besluit van Mehemet Ali betreft, om op de bovengenoemde punten niet toe te geven. Men verwacht het antwoord uit Londen op de dépêches, die de commodore Napier te dien opzigte derwaarts heeft gezonden.

De brievenmaal van Indië is aangekomen en brengt tijdingen van Calcutta 22 Januarij, Bombay 1 Februarij, Macao 18 December en Chusan 18 November.

Deze tijdingen zijn voor de engelsche expeditie niet zeer gunstig; uitgezonderd dit nogtans, dat de staat van gezondheid der troepen te Chusan beter wordt. Ook de admiraal Elliot heeft zijne schatting aan het klimaat betaald, en is, uit hoofde van ziekte, voorloopig, door sir J. Bremer vervangen. Alle hoop om in onderhandelingen met het chinesche gouvernement, hetwelk niet anders dan tijd zoekt te winnen, te slagen, schijnt verloren te zijn. Het gerucht liep, dat de chinesche commissaris eene schadevergoeding van vijf millioen dollars heeft aangeboden; maar hetgeen vooral bewijst, dat er geene hoop op een minnelijk einde bestond, is, dat de vloot bevel heeft zich gereed te houden om eenige forten aan te tasten, waarop de blokkade van Canton zoude volgen.

— Bij Zr. Ms. besluit van den 20 Febr. ll., n°. 109, is tot notaris te Baarn benoemd Harmanus Peo.

— Naar men verneemt, zijn door Z. M. verleend de volgende octrooijen, als:

Aan A. Vis, te Wormerveer, voor den tijd van tien jaren, op de uitvinding van eene werktuigelijke rijst- en parelgarst-pelderij;

Aan M. van Diemen en J. Klaverweiden, te Hazerswoude, voor den tijd van vijf jaren, op de uitvinding van eene verbeterde wijze tot het vervaardigen van suikervormen:

Aan F. G. Borrell, te Londen, domicilium gekozen hebbende bij A. Ferrier, consul van Groot Brittanje, te Rotterdam, voor den tijd van 10 jaren, op de invoering in dit rijk van een nieuw omwentelend werktuig, ter mededeeling van beweegkracht;

Aan H. H. Roberti, te Tilburg, voor den tijd van 5 jaren, op de invoering in dit rijk van eene machinale kaardenmakerij.

— Wij vernemen, dat het gemeentebestuur van Oosterwijk (Noord-Braband) is gemagtigd geworden om de jaarmarkt, welke in die gemeente op den 25 Maart aanstaanden invalt, dit jaar te houden op den 24 Maart.

Breda 10 Maart. Heden morgen is alhier, met militaire eerbewijzen, ter aarde besteld het lijk van den heer E. van der Linden, kweekeling aan de koninklijke militaire akademie voor het wapen der kavallerie, in den bloeijenden leeftijd van zeventien jaren aan eene uitteerende ziekte overleden. De lijkkoets werd door de beide heeren commandanten, en de officieren tot de akademie behoorende, alsmede door alle de kweekelingen gevolgd, terwijl een viertal dezer laatsten de slippen van het doodkleed droegen, hunnen gewezen makker daarmede de laatste eer bewijzende.

FRANKRIJK.

Parijs 9 Maart. In de kamer der gedeputeerden was heden de voortzetting der beraadslaging over het ontwerp der onteigening ten algemeenen nutte aan de orde; doch de klank der trompetten en trommen, het teeken, dat de lijkstoet des hertogen de Belluno het hôtel der invaliden verliet, deed meest alle afgevaardigden en dagbladschrijvers naar buiten stroomen om denzelven te zien voorbijtrekken. De heer Berrijer volgde te voet den lijkwagen.

In eene der correspondentiën, zegt men, dat de onderhandelingen te Londen en Parijs, ten einde Frankrijk in de onderlinge europesche zamenwerking weder op te nemen, met grooten ijver worden voortgezet, want de vreemde gezanten vereenigen zich dagelijks twee malen bij den heer Guizot, en ieder oogenblik komen op het ministerie van buitenlandsche zaken estafettes uit Londen aan.

Gisteren liep alhier het gerucht, dat de oorlog tusschen de Vereenigde Staten en Engeland was verklaard; niets heeft echter heden morgen deze tijding bevestigd. Bovendien ontvangen wij, uithoofde van den zondag, heden geene engelsche dagbladen.

Heden heeft de kamer der pairs, in de zaak van den *National* uitspraak gedaan, en den gerant veroordeeld tot eene maand gevangenis en 10.000 fr. boete.

Men schrijft uit Toulon van 4 Maart: De graaf Philippe de Chabot, die gedurende de afwezigheid van den heer Cochelet, het generaal consulaat van Frankrijk te Alexandrië zal waarnemen, is heden morgen alhier aangekomen. De pakketboot *Acheron* is te zijner beschikking gesteld en zal hem naar Egypte overvoeren.

Van den 5 schrijft men uit Bern, dat het gouvernement van Aargau aan het bewind der bondsvergadering zijn antwoord heeft doen geworden op de nota van 8 Februarij van den graaf Bombelles. Dit stuk, dat men zegt, zeer wel te zijn gesteld, wederlegt op eene roemrijke wijze de aanmatigingen van het oostenrijksch kabinet.

De bondskrijgsraad gaat voort, de militaire organisatie van Zwitserland op zoodanigen voet te stellen, dat men binnen weinige dagen 30,000 man aan de grenzen kan voeren.

SPANJE.

Madrid 2 Maart. Onze hoofdstad heeft thans het aanzien van eene stad in staat van beleg; alle de bataillon, opgeroepen om het tegenwoordig garnizoen te vervangen, zijn aangekomen. De kasernen kunnen de troepen niet bevatten, de nieuw aangekomene moeten op de pleinen camperen, tot dat het oude garnizoen de soldij zal hebben ontvangen en afgedankt zijn. — Er zijn verschillende geruchten in omloop, onder anderen, dat van eene wijziging in het ministerie.

ENGELAND.

Londen 8 Maart. H. M. en prins Albert genieten voortdurend de beste gezondheid. H. M. rijdt tegenwoordig weder dagelijks te paard, waaruit men opmaakt, dat er geen grond meer is voor zekere geruchten, aangaande den staat, waarin H. M. zich zou bevinden.

De hertog van Wellington heeft zaturdag een diner gegeven aan het grootste gedeelte van het corps diplomatique, waaraan ook de heeren Dedel en van de Weijer deel genomen hebben. Men zegt, dat baron Bulow binnen 14 dagen naar Duitschland terug zal keeren.

De brieven, uit Constantinopel hier ontvangen, bevestigen al wat in de *Augsburger Zeitung* van den 2 dezer gemeld is, ten aanzien van de onderhandelingen, welke er tusschen de europesche gezanten en turksche ministers plaats gehad hebben vóór het opstellen van den firman, waarbij Mehemet Ali tot erfelijk pacha van Egypte zoude benoemd worden. Het gevoelen van lord Ponsonby verschilde in vele opzigten van dat der andere gezanten; doch zijn raad heeft weinig invloed gehad, zoo min op de Turksche ministers, als op de vertegenwoordigers der noordsche hoven. Onze overwinningen in Syrie, zegt de *Morning Post*, geven ons niet het minste overwigt in de onderhandelingen over derzelver gevolgen. Ofschoon meester gebleven ter zee en te land, lijden wij de nederlaag in het veld der diplomatie; en na alle onze opofferingen, en na het vergieten van het dierbaar bloed onzer landgenooten in veldslagen en belegeringen, staan wij ten laatsten in de oostersche questie nog meer geïsoleerd, dan Frankrijk na een gevecht op het papier. — Men zegt echter algemeen, dat lord Ponsonby in zijnen ijver tegen Mehemet-Ali steeds verder gaat, dan zijne instructiën medebrengen.

De dagbladen deelen heden het berigt mede, dat de generaal Lavalle volkomen door de troepen van Rosas zou geslagen zijn, doch bijzondere brieven, gedagteekend 28 November, houden in, dat te Montevideo de aanhangers van Lavalle zich eveneens de overwinning toeschreven; zelfs voegden de laatsten er bij, dat 1,500 man zouden gesneuveld zijn, waaronder de voornaamste generaals van Rosas. Wat daarvan ook zijn moge, Rosas neemt zijne voorzorgen te Buenos-Ayres, dat hij zoekt te versterken en met grachten te omgeven. Zijne aanhangers weten niet meer, welke eer hem te bewijzen; nogtans hebben de provinciale regters, eene soort van civiele en staatkundige magistraten, voorgesteld aan zijne dochter Manelita Rosas den titel en de voorregten van divisie-generaal toe te kennen.

Alhier zijn heden berigten uit New-York tot den 17 Februarij ll. ontvangen. De *Washington Globe* bevat, aangaande de zaak van den heer M'Leod en het in der tijd verbranden van de americaansche stoomboot *Carolina*, een uitvoerig verslag, door den heer Pickens, lid van het committé van financiën, in de kamer der vertegenwoordigers uitgebragt. Dit verslag is hoogst ongunstig voor den gevangenen vijandig tegen Engeland.

De heer Pickens wil het gedrag van den heer M'Leod in geenen deele beschouwd hebben als dat van eenen vijand, die tegen zijnen vijand handelt, maar, daar de gebeurtenis in vollen vrede heeft plaats gehad, als dat van eenen buiten de wet gestelden, en — een' roover in de wettige beteekenis dier woorden.

De acte van beschuldiging tegen den heer M'Leod is in de groote jury, met eene meerderheid van 19 stemmen tegen 1 stem, goedgekeurd. Den 6 Febr. ll. was de gevangene voor een crimineel geregtshof gebragt, alwaar hem de acte van beschuldiging is medegedeeld, waarna hij weder in de gevangenis is gebragt, tot dat de zittingen van het hof van assises zullen geopend worden, hetwelk op den 22 Febr. ll. moet hebben plaats gehad.

De *Courier* zegt: De americaansche dagbladen voeren gelukkig eene veel gematigder taal, welke in gunstige tegenstelling is met het verslag in het huis der vertegenwoordigers. Tegen dat de laatstgezonden dépêches van lord Palmerston aan onzen gezant, den heer Fox, te Washington zullen ontvangen zijn, heeft de generaal Harrisson den heer van Buren vervangen en de staatkundige inzigten van den eerstgenoemde en van zijn kabinet geven ons hoop, dat het verontrustende vraagstuk op eene vriendschappelijke wijze zal worden opgelost.

De directie van de bank der Vereenigde Staten heeft aan de wetgevende vergadering eene memorie gezonden, in welke zij de oorzaken opgeeft, die hare laatste schortsing van betalingen in specie hebben te weeg gebragt.

STADSNIEUWS.

BEVALLEN. 10 Maart. A. Verbeek, geb. van Brummelen, D. — M. C. Lapra, geb. Thomas, Z.

OVERLEDEN. 5. Maart S. Engert, wed. J. Cuntz, 80 j. — Te *'s Gravenhage*, 8 Maart, F. C. Steup, 31 j.

NEDERLANDEN.

Amsterdam 11 Maart.

— Men schrijft ons, dat Z. M. heeft benoemd tot commies van staat bij den raad van state, den heer W. R. baron van Tuyll van Serooskerken, kamerheer van Z. M.

— Dezer dagen zal, naar men verneemt, aan de tweede kamer der staten-generaal ter overweging worden aangeboden een ontwerp van wet, betrekkelijk de onteigeningen ten algemeenen nutte.

Londen 9 Maart. Volgens de *Times* heeft de londensche conferencie over de Oostersche questie reeds een protocol geteekend, waarbij de mogendheden, welke de overeenkomst van Julij gesloten hebben, verklaren, dat, daar derzelver oogmerk volkomen bereikt is, die overeenkomst thans van zelve vervallen is. Er zoude voorts alle hoop zijn, dat er weldra eene schikking tot stand zal komen, waaraan Frankrijk deel zal nemen, en waarbij het turksche rijk onder de onverdeelde bescherming van de gezamenlijke Christen mogendheden van Europa geplaatst zal worden.

Het nieuws van America ontvangen, en hetwelk gisteren zoo diepen indruk gemaakt heeft, is ook nog heden het onderwerp van algemeene belangstelling. Men vleit zich van de eene zijde, dat de vijandige geest, welke in het verslag van de commissie voor de buitenlandsche zaken in het Americaansch congres doorstraalt, in de Vereenigde Staten niet algemeen is; en men verlaat zich op zoo vele meer bedaarde leden van het congres, welke na de voorlezing van het verslag op eenen vredelievenden toon gesproken hebben.

Hoe het zij, het verslag maakt hier eenen diepen indruk onder alle standen, en bijzonder op den handel. Reeds zijn de prijzen van eenige goederen, bij voorbeeld van den salpeter, gerezen, en sommige voorgenomen ondernemingen provisioneel gestaakt.

In het huis der lords vroeg de graaf van Mountcashel gisteren avond, of de regering eenig berigt had van het buitengewoon en buitensporig verslag in het congres der Vereenigde Staten, over de zaak van den heer Mac Leod's en betuigde naauwelijks te kunnen gelooven, dat het stuk echt was. Hierop antwoordde lord Melbourne, dat het gouvernement geene berigten van deszelfs gezant in America met deze scheepsgelegenheid ontvangen heeft, doch dat er, naar zijn gevoelen, geen twijfel zijn kan aan de echtheid van het door de dagbladen medegedeelde stuk.

In het lagerhuis sprak de heer O'Connell, bij gelegenheid van het inbrengen van het verslag van de in het algemeen committé toegestane sommen voor de land- en zeemagt, insgelijks over de uit America ontvangen tijding, en vermaande het parlement op nieuw, om onder zulke omstandigheden Ierland en Canada niet tegen zich in te nemen.

Brieven van Lissabon van den 1 Maart, met de stoomboot *de Leeds*, zondag te Falmouth aangekomen, ontvangen, behelzen weinig van belang. Er was niet veel hoop, dat het zoo gewenschte handelsverdrag met Brazilië spoedig tot stand zoude komen. Het handelsverdrag, met de Vereenigde Staten gesloten, is aan de cortes voorgelegd, en zou dien dag in de vergadering in overweging genomen worden.

LONDEN, 9 Maart.

Consols cont. 3 pCt. 88¼. Dito op tijd 3 pCt. 88⅜ à ⅝. Exchequer-bills 7 à 9. Brazilië 5 pCt. 71 à 72. Columbia 2de Leening, 6 pCt. 22¾ à 23¼. Venezuela 30¼. Deferred 6¼. Mexico 1837 5 pCt. 27¼ à

---

ren, het is waar, was er iemand in dit vertrek; het was dezelfde, mijn meester, mijn oude vriend.»

«Groote God, waarom dan zulk eene geheimzinnigheid?»

«Waarom,» hernam zij, het gordijn wegschuivende, hetwelk een groot schilderstuk bedekte, «zie hier het antwoord.»

Ferdinand viel voor haar op de knieën; hij zag het afbeeldsel zijns vaders, eene daad van grootmoedigheid volbrengende, die hij dikwerf aan mevrouw Dermon had verhaald.

«Marie! Marie!» riep Ferdinand uit.

«Hoor mij aan,» hernam zij met waardigheid. «Gij bezat niets dan een slecht gelijkend portret van uwen vader; mijn leermeester had hem gekend en hij bestuurde mijne nog ongeoefende hand. Ik konde u geenen bruidschat aanbrengen, daarom wilde ik, dat dit schilderstuk ten minste mijn huwelijksgeschenk zoude uitmaken, en ziedaar de oorzaak, waarom ik onze vereeniging heb uitgesteld; maar gij hebt alle mijne schoone droomen vernietigd door uwe hevigheid en uw wantrouwen, en wanneer ik u ook vergeef, zoude ik u toch nimmer kunnen beminnen.»

Bij het hooren dezer ijskoude woorden sprong Ferdinand met de woede der wanhoop overeind en begaf zich naar de deur; mevrouw Dermon zag hem na, maar bleef onbewegelijk. Hij verliet het huis en ging als een waanzinnige voort, zonder te zien, waarheen; zijne hersenen stonden in vuur; zijne oogen puilden hem uit het hoofd en scheenen derzelver leden te verbranden; een bloedig floers was als over zijn gezigt verspreid; een geluid als het krijschen van myriaden helsche geesten, drong in zijne ooren; zijn hoofd zonk op de borst en hij stortte bewusteloos neder.

Hoe lang hij in dezen toestand gelegen had, wist wij niet, maar toen hij de oogen weder opende, stond de zon reeds boven de kimmen. «Ach, mijn waarde heer,» riep eene oude vrouw, die aan zijne zijde knielde en onvermoeide pogingen aanwendde om hem in het leven terug te roepen, «wat is u toch overkomen? gij zijt bleek als een doode.»

«Ja, ik wil sterven,» sprak Ferdinand met eene zwakke stem, zijn hoofd, dat vaneen scheen te zullen barsten, met beide handen vattende, «ik wil sterven, opdat zij mij vergiffenis moge schenken.»

«Sterven, mijn zoon, hiertoe hebt gij altijd nog tijds genoeg. Indien gij verloren hebt, welligt armoede, want fraaije kleederen beteekenen niets, neem dan een voorbeeld aan de geringe lieden; zij lijden gebrek en echter leven zij. Ik zelve weet niet, waar ik voor mijne vijf kinderen aan den kost zal komen; mijn man was tuinman op het kasteel *Meudon*, maar om een gering verzuim heeft men hem weggezonden.»

«Goddank!» riep Ferdinand plotseling, «ik zal dan niet sterven zonder mijnen evenmensch nuttig te zijn geweest; het goud, dat ik tot eenen nacht van zwelgerij bestemd had, zal dan tot welzijn dezer ongelukkigen strekken.» Bij deze woorden stortte hij al het geld, dat hij bij zich had, in de voorschoot der arme vrouw, en zonder hare dankbetuigingen en zegeningen te willen aanhooren, ijlde hij terstond van daar. Een aandrang, sterker dan zijn wil, dreef hem weder naar de woning van mevrouw Dermon, waarvan de witte schoorsteenen in de morgenzon schitterden; zijn zwak en brandend hoofd werd bedwelmd door de balsemgeuren der kamperfoelie, die een prieel vormde, waarin zij zoo dikwerf te zamen hadden gezeten. Op dit gezigt werd zijne wanhoop, die door de uitgeoefende weldaad een weinig bedaard was, op nieuw hevig aangevuurd door dierbare herinneringen: hij vlugtte weder, en de waanzin, die hem met ijzeren klaauw aangreep, bestuurde alleen zijne schreden. Plotseling vatte eene hand zijnen arm, een bleek en in tranen badend gelaat leunde op zijnen schouder. «Vergiffenis! vergiffenis!» stamelde beiden tegelijk, en de zon, die door de lommer hare gouden stralen op hen schoot, bescheen een paar gelukkige menschen.

BLADVULLING.

Eenigen tijd geleden stond een heer te *Londen* opmerkzaam eenige geestige karikaturen te beschouwen, die voor de glazen van eenen prentenwinkel hingen. Plotseling echter voelt hij, dat iemand hem in den zak tast. Daar zich nu slechts een enkel persoon in zijne nabijheid bevond, keerde de prentbeschouwer zich om, zag zijnen buurman met eenen blik vol beteekenis aan, en zeide: «Sir, gij hadt uwe handen in mijnen zak!» — «Had ik?» hernam de andere uiterst koelbloedig, «dan moet ik u om vergiffenis smeeken, doch het is van daag ook zoo koud, dat men blijde is, als men zijne handen ergens bergen kan.»

28¼. Denem. 3 pCt. 77½ à 78¼. Rusland 5 pCt. 110½ à ¾. Ardoins m. c. 5 pCt. 21⅛. Passive 5¼. Portugal 5 pCt. 31¼ à ¼. Dito 3 pCt. 19 à ¼. Holland 2½ pCt. 50⅜ à ⅝. Dito 5 pCt. 99½ à 100. Dito O. I. 5 pCt. 97½. België 5 pCt. 99½ à 100½.

CITY, *dingsdag avond.* Dezelfde oorzaken, welke gisteren de engelsche fondsen gedrukt hebben, hebben heden voortgeduurd. Op het einde van den dag zijn echter de prijzen een weinig verbeterd, en ⅛ hooger dan gisteren gebleven. Over het geheel is er weinig gedaan. De speculanten wachten op tijdingen van China, welke nu elken dag, met de overlandsche oost-indische brieven, te gemoet gezien worden. Ook de aandeelen in de *United-States Bank* waren een weinig meer dan gisteren gewild, en zijn ⅜ à ½ £ gebleven.

Columbianen waren ruim ¼ hooger dan gisteren. In spaansche volstrekt geene verandering. De brieven van Lissabon hebben geenen invloed gehad op de Portugesche. Hollandsche waren willig; de prijzen vast. Werkel. Schuld ⅛ hooger dan gisteren gebleven.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	AMSTERDAM, 11 Maart 4½ Ure. volg. de Soct. tot nut des Obligatie-handels.			volgens de Effecten-Societeit.		
	van	tot	gebleven	laagste	hoogste	gebleven
NEDERL.... Werk. Schuld... à 2½	50¼	⅜	7/16	50 7/16	½	7/16
Dito . . . . . » 5	97¾	98¼	98	98	⅛	98
Uitgest. dito . . »	»	»	»	»	»	»
Kansb. . . . . . » f	22¼	22½	22⅜	22⅜	»	»
Amort. Syndic. » 4½	88¾	89	88⅞	88¾	15/16	15/16
Dito . . . . . » 3½	72¼	72½	72 5/16	»	»	»
Hand. Maatsch. . » 4½	160¾	161½	161⅛	161	¼	⅛ à ¼
O. I. Leening . » 5	95¾	96	⅞	95⅞	15/16	⅞
Spoorw. Haarl. . »	»	»	»	»	»	»
Dito Rijn- . » 4½	»	»	»	»	»	»
FRANKR... Inschr. G. B. . » 3	»	»	»	»	»	»
ENGEL...... Dito . . . . . » 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE.... *Ardoin's* . . . . » 5	20¾	21¼	21	21⅛	¼	⅛
Passive . . . . . »	»	»	»	5 15/16	»	»
Deferred . . . . »	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Lond. . » 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS.... Cert. *L.* & *B.* . . » 5	»	»	»	»	»	»
Dito *F.* & *C°.* » 5	»	»	»	»	»	»
RUSLAND.. 1798, 1816. . » 5	104¾	105	104⅞	104⅞	»	»
1828, 1829. » 5	104½	105	104¾	104¾	»	»
1831, 1833. » 5	97½	½	⅜	97⅜	»	»
1840 . . . . » 4	87½	¼	⅛	87⅜	»	»
Inschr. Assign. . » 6	68½	¾	⅝	68⅝	11/16	»
Cert. dito . . » 6	69½	¾	9/16	69 9/16	»	»
POLEN...... Aand. à fl. 300. . » f	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 500. . » »	143½	144½	144	»	»	»
OOSTENR.. Metaliek . . . . » 5	103¼	¾	½	103½	»	»
Weenb. *G.* & *C°.* » 5	»	»	»	»	»	»
Dito . . . . . » 4	»	»	»	»	»	»
BRAZILIE.. Dito dito . . » 5	73½	¾	⅝	73⅝	»	»

BEURSBERIGT.

De minder gunstige berigten, heden uit de Vereenigde Staten over Londen, en van Alexandrië over Parijs ontvangen, en de daardoor op deze beide plaatsen veroorzaakte lagere koersen, hebben ook alhier de gunstige stemming, waarin gisteren de markt in hollandsche fondsen verkeerde, eenigzins gestuit, en in het algemeen eenige reactie in de prijzen te weeg gebragt; in Integralen, welke tot 50 7/16 teruggingen, was de handel vrij levendig; in de andere ging minder om. Aand. Handel-Maatschappij gingen, bij eenige affaire, terug tot 161, ⅛.

Van de vreemde fondsen waren de spaansche en zuid-americaansche mede iets flaauwer; russische en oostenrijksche prijshoudend.

6 pCt. Philadelphia 88⅞, 89. Dito 5 pCt. 88½. Brazilië à £ 200. 70½. Columbia 2de Leening, à £ 100. 16½. Peru à £ 100. 9¼. Griekenl. bl. à £ 300. 11¼. Dito roode à £ 100. 10½. Coupons Ardoins 21 1/16, 21.

Koers van het Geld: Beleening 3½. Prolongatie 3¼, ½. Wissel-Disconto 3 pCt.

PRIJZEN TEN 5 URE: Integralen 50 7/16. Kansb. f 22 5/16 . ⅜. Handel-Maatsch. 161⅛, ¼. Ardoins a £ 85. 5 pCt. 21⅛. Coupons 21.

In de gisteren 10 Maart gehouden Veiling van 16.800 gedroogde, en 4.000 gezouten Montevideo HUIDEN. zijn van eerste soort verkocht: Kav. 11. à 49½. 31. à 45¼, 32. à 46, 34 à 36. à 45. 58. à 41, 61. à 40, en kav. 63. à 41½ cs., en de overige van 40 à 51 cs. opgehouden; de tweede soort, zijnde kav. 65 à 85, alle opgeh. van 23 à 23½ cs.

WISSELKOERSEN. AMSTERDAM, 11 Maart.

		Geld.	Papier.			Geld.	Papier
Parijs	2/m	56⅝		Port à Port	3/m	42	
»	kort	56½		Genua	2/m	46⅞	
Bordeaux	2/m	56⅝		Livorno	»	39¾	
»	kort	56⅞		Napels	»	80	
Madrid	3/m	98		Petersburg	»	1.91¼	
Cadix	»	93½		Weenen	6/w	36 7/16	
Seville	»	97¼		Augsburg	»	36⅜	
Bilbao	»	98½		Frankfort	»	36 5/8	
Lissabon	»	41¾		Rotterdam		pCt.	

WISSELKOERSEN. ROTTERDAM, 9 Maart

Londen 2/m f 11.92½, k. f 12.02½.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN, 8 Maart.

Consols cont. 3 pCt. 88⅞ à ¼. Dito op tijd 3 pCt. 88½ à ⅜. Brazilië 5 pCt. 71 à ½. Buenos-Ayres 6 pCt. 23½. Columbia 2de Leening, 6 pCt. 28 à ½. Columbia ex Venezuela 12½. Mexico 1837. 5 pCt. 27⅞ à 28⅜. Deferred 9½. Peru 6 pCt. 17. Denemarken 3 pCt. 77½. Rusland 5 pCt. 110 à 111. Spanje Ardoins m. c 5 pCt. 21. Passive 5⅞ à 6⅛. Deferred 12½ à ½. Portugal 5 pCt. 31⅝ à ½. Dito 3 pCt 18⅞ à 19⅛. Holl. 2½ pCt. 50½ à ½. Dito 5 pCt. 99¼ à ½. Dito O. I. 5 pCt. 97 à ½. België 5 pCt 100 à 101.

CITY, *maandag avond.* Met de pakketboot *de Westchester*, te Liverpool aangekomen, hebben wij brieven en dagbladen van New-York van den 17 Februarij, wier inhoud van veel belang geoordeeld wordt; zij behelzen namelijk een rapport van de commissie van buitenlandsche zaken, in de 26ste vergadering van het congres, in de zaak van den heer Mac Leod, gedaan, welk rapport zoo vele voor Groot-Brittanje beleedigende en zelfs dreigende uitdrukkingen behelst, dat het hier, in weêrwil van het vredelievend slot, als met eene oorlogsverklaring gelijk staande aangemerkt wordt. Dit nieuws heeft de neiging tot rijzing, welke er, sedert zaturdag, in de engelsche fondsen was, onderdrukt, en dezelve ½ à ¾ pCt. doen dalen. De fondsen zouden nog lager geloopen zijn, ware het niet, dat, volgens de berigten, onderscheidene leden van het congres, na het rapport, in veel vredelievender toon gesproken hebben.

De buitenlandsche fondsen, bij afwezigheid van andere oorzaken, hebben den indruk van de engelsche fondsen gevolgd. Aandeelen in de *United States bank*, te Philadelphia 26 à 27 genoteerd, zijn hier heden weder voor 5 £ verkocht.

PARIJS, 9 Maart.

Inschr. op ult. 5 pCt. 111.35. Dito. cont. 5 pCt. 111.50. Dito op ult. 3 pCt. 77.10. Dito cont 3 pCt. 77.10. Bank-Actien fr. 3215. Bank bij Lafitte fr. 1055. België 5 pCt. 101¼. Dito 3 pCt. 70. Ardoins 5 pCt. 25. Deferred 12¾. Passive 6, ⅛. Napels, *Falc.* 5 pCt. 102.80. Haïti fr. 615.

Heden waren er ter beurze verschillende onrustwekkende geruchten in omloop, waardoor de prijs der rente vrij gevoelig is gedaald. Men zeide, dat de koning ongesteld was, en dat er dezen morgen een consult was gehouden. Men vermeende stellig te weten, dat Mehemet-Ali weigerde den firman van den sultan te ontvangen, en zich aan de hem opgelegde voorwaarden te onderwerpen. Eindelijk verzekerde men, dat de maarschalk Soult zich in den raad tegen de ontwapening verklaarde, en niet in eenige vermindering van het aangevraagde cijfer voor het departement van oorlog wilde toestemmen. De 3 pCt. openden op 77.35, en bleven 77.10, en de 5 pCt. gingen van 111.75 terug tot 111.35; in beide was de handel zeer uitgebreid, en in de 5 pCt. werd. voor rekening van een Americaansch bankier. een belangrijke verkoop opgemerkt. De vreemde fondsen deelden min of meer in de minder gunstige stemming der beurs. Ardoins bleven, met weinig handel, ¼ lager.

Na de beurs: 3 pCt. 77.07½.

Wisselk. Amst. 1/m 210, 3/m 208⅞.

ANTWERPEN 10 Maart.

België 5 pCt. 99. Dito 4 pCt. 90. Dito 3 pCt. 69½. Metaliek 5 pCt. 107½. Loten fl. 500. 320. Dito fl. 250. 333. Polen Loten fl. 500. 144. Nassau Loten 21⅞. Darmst. Loten 23⅛. Brazilie 5 pCt. 74¼. Denem. 3 pCt. 76¾. Ardoins 5 pCt. 21⅞. Uitgest 6⅛. Pruiss Loten 146.

Ten gevolge van het lager merk van Londen. hebben heden de Ardoins zich niet op hunnen prijs van gisteren avond, 21⅞ g. 15/16 p, kunnen handhaven; geopend op 21⅞ g., daalden dezelve tot 21 13/16, en bleven 21¾: de contante stukken waren weder zeer overvloedig. Premie 1/m 22 d. 1. Coupons 21. In belgische fondsen was geene affaire.

BRUSSEL 10 Maart.

De buitenlandsche staatkundige tijdingen, en de gelijktijdig lagere koersen van Londen en Parijs waren oorzaak, dat ook alhier de prijzen onzer nationale fondsen iets flaauwer waren; de 5 pCt. bleven 99 p; 3 pCt. 69½. Ardoins 21¾ g., 13/16 p.

MADRID 2 Maart.

Van de 5 pCt. werden 9,800,000 realen à 23 13/16 op 60/d verhandeld, en op 50/d à 23⅞ d. ⅜ premie. Wisselk. Londen 3/m 36⅝. Parijs 3/m £ 15.13 a .1514.

FRANKFORT A/M, 8 Maart.

Metaliek 5 pCt. 106⅝. Dito 4 pCt. 98½. Dito 3 pCt. 78½. Bank-Actiën 1966. Loten fl. 250. 109. Dito fl. 500. 134½. Holland 2½ pCt. 49 15/16, ¾. Syndic. 4½ pCt. 86½. Dito 3½ pCt. 70¼. Ardoins 23⅞ à 24. Pol. Loten fl 500. 80⅝ Tannusbahn f 349¼.

De prijzen der fondsen waren heden, bij weinig handel, in het algemeen zeer vast; van de oostenrijksche waren de 5 pCt. Metaliek tot ¼ pCt. hooger gevraagd, doch ook tot dezen verhoogden koers vertoonden er zich geene verkoopers.

WEENEN, 4 Maart.

Bank-Actiën 3 pCt. f 1629. Metaliek 5 pCt. 106½. Loten fl. 500. f 133¾. Dito fl. 250. 109.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar GENUA en LIVORNO, het Nederl. kofschip *Alida Giezen*, Kapt. J. J. Zelling. Vertr. 20 Maart. Adres bij van den Bey en Comp., Nobel en Holtzapffel, en H. A. Hespe.

Naar RIGA, het Nederl. kofschip *Anna*, Kapt. H. J. Korter. Adres bij Jan Corver en Comp.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

HARLINGEN 7 Maart. K. H. Plukker, Martha Alida. Sonderland. K. W. Nieboer, Leeuwarden, Riga. J. L. Schaap, Anna Catharina, Stettin. A. Galloway, Union, Amsterdam. (In de Jetting): W. K. de Groot, Johanna Maria. Riga.

TEXEL 10 Maart. W. Z. W. — W. Barnard, Caroline, Smirna, l. v. New York.

VLIE 9 Maart. W. N. W. — Niets.

TERSCHELLING 8 Maart. W. — Niets.

HELVOET 10 Maart. W. — Gisteren nog: J. Banks, Ouse, New haven G. Liddle, George and Thomas, Portsmouth. J. Thompson, Daphne, Liverpool.

BRIELLE 10 Maart. W. — J. Philpott, Ann, Dover.

MAASSLUIS 10 Maart. W. — Niets.

MORRO HAVANA 27 Jan. Hoekstra, Neptunes, Amsterdam.

NEW ORLEANS 4 Febr. Johnsen, Mary Francis, Rotterdam. Blanchard, Cumberland, Antwerpen.

BUCCARI 17 Febr. Zeven, Concordia, Triest.

GENT 8 Maart. Schuller, op Hoop van Zegen, Holland. Vermeulen, Vr. Petronella dito Zandberg, Het is niet Anders, dito.

Bij PORTSMOUTH 6 Maart. Bejarea, Johanna, ... n. Amsterdam.

Bij WIGHT 6 Maart. . . . ., Louise, Batavia n. Amsterdam. Michaelse, Atlas. Antwerpen n. Liverpool.

DEAL 7 Maart. Bernard. Caroline, Smirna n. Amsterdam.

Bij MARGATE 7 Maart. Crips, Ebenezer, Londen n. Antwerpen.

HULL 5 Maart. Nahmens, Diana, Antwerpen.

NORTH SHIELDS 5 Maart. Oldenburger, Gustaaf, Harlingen. Molmack, Tvende Söstre. Rotterdam.

HARTLEPOOL 6 Maart. Sorendsen, Bienen, Rotterdam.

UITGEZEILD.

TEXEL 10 Maart. J Grey, Medemblik, Londen. H. C. Claper, Conquetor, North-Shields. J. Booth, Globe, Sunderland. H. Hano, Permute, dito. P. Shephart, Sterling, dito. A. Schot, Wendelina, dito. T. Visser, Bernhard en Elisa, Hull. H. F. Schoon Meijer, Echo, dito. D. Landseman, Betsy Stoard, Leith.

HELVOET 10 Maart. C. van Gelderen, Boreas, Gibraltar. J. Jeks, Coquette, Glasgow. W. Pratt, Elisabeth, Shoreham. E. Pekeller, Harmonie, Londonderry. G. Hart, Hope, Londen. E. Hart, Fairy Queen. dito. J. Raunshow, Highlander, Stockton. J. Baxter, Venus, Aberdeen. W. Mac. Kenzie, Rhine, Leith. J Franks, Protector, Sunderland. W. Bastin, Vetatura, dito. J. King, Rosetta. Hull. W Riddell, Clara. dito. W. Holdsworth, Robin Hood, dito. W Dougall, Amelia, dito J. Andell Gipsey, dito.

BRIELLE 10 Maart R. Stranack, Graffe (S), Londen. — Gisteren nog: D Dunlop, Batavier (S), Londen.

RIO JANEIRO 9 Jan Ruurds, National, Valparaiso.

BOSTON 11 Febr (Zeilkl.): Morrison, Tonaz, Rotterdam.

SMIRNA 14 Febr. Mos, Ersteling, Amsterdam.

TRIEST 23 Febr. Petersen, Camoens, Antwerpen.

GLASGOW 1 Maart. Davis, Favourite, Dordrecht. — 5 Maart. . . . ., Royal William, dito. Towgood. George, Rotterdam.

LIVERPOOL 6 Maart. (Zeilkl.): . . . ., Campbell, Rotterdam. . . . ., Mary, Dordrecht. Richard, Milford Packet, dito. . . . . . Caractacus, dito. (In lading): Marshall, Waterloo Packet, Rotterdam. Mees, Alice, Dordrecht.

COWES 6 Maart. Hahlert, Maria Francisca, New-Orleans n. Antwerpen.

NEWHAVEN 6 Maart. Banks, Ouse, Rotterdam.

HASTINGS 1 Maart. Morlee, Mary Ann Rotterdam.

DOVER 6 Maart. Cabroeno, Gulielmo. Rotterdam.

HULL 6 Maart. Cappleman, Ormsby Hall, Amsterdam.

SUNDERLAND 5 Maart. Williamson, Expert, Amsterdam. Ranson, Jane, dito. Thompson. the Ranger, dito.

NORTH SHIELDS 6 Maart. Johnson, King, Rotterdam. Cree, Ellen Murray, dito.

DUNDEE 5 Maart. Patterson, Fame, Dordrecht. Spencer, City of Rotterdam, Rotterdam.

BERGEN 1e. Febr. (zeilreede): Ellertsen, Amsterdam Packet, Amsterdam De Jonge, de Eendragt, dito.

VAART OP DEN RIJN

AMSTERDAM 11 Maart.

In Lading: naar Mainz, het schip Verseburg, schipper F Geiss; Dusseldorp, Carolina, W. Weerpas; Urdingen en Neusz, Jonge Stephan, H. Mols; Frankfort, Socrates, Valetijn Andres; Mannheim, Jungfrau von Orleans, J. Seil; Duisburg, Mercuur, P. Muller; Wezel, Ypselante, B. Brinkkamp; Keulen, Helena, H. Claasen Wzn.; Rheinschans en Leopoldshaven. Jacobina, Ant. Fritz.

KEULEN 8 Maart. *Aangekomen:* J. Tillman, van Coblenz; L. Kezler, van Heilbronn; F. Kröber, van Worms, en J. Kirchman, van Mainz.

In Lading: naar Rotterdam H van Hees; naar Amsterdam E. Haasters.

Rijnhoogte te KEULEN, 8 Maart, 12 voet, 5 duim.

Carga-Lijsten.

ROTTERDAM.

BATAVIA, J. A. Bangma, *J. C. J. van Speyk.* 507 kanass. Suiker, 7,253 z. Koffij, 1,014 sch. Tin, 40 pic. Sapanhout, 20 k. Cochenillehout, 34 b., 66 matz., 4 k. en 91 roll. Kaneel, 304 boss. Rotting, Ned. Handel-Maatsch.

H. Poppen, *Willem I.* 2.601 kanass. Suiker, 2.827 b. en 3,998 z. Koffij, 305 k. Indigo. 203 sch. Tin, 1.083 boss. Rotting, Ned. Hand.-Maatsch.

BALTIMORE, E Burnham, *Inca.* 559 v. Maryland Tabak, 36 v. Tabakstelen, 10 k. Gefabriceerde Tabak, 4/4 en 1/2 k. Sigaren, 1,829 st. Verfhout, Order.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

NEW YORK 16 Febr. KATOEN. Er gaat weinig om, en de prijzen zijn ¼ à ½ cs. lager.

ANTWERPEN 10 Maart. KOFFIJ. Heden zijn verkocht 400 balen Brazil van 27½ à 29, 100 balen St. Domingo tot niet bekend geworden prijs, en 50 balen Cheribon tot 31¼ cs. consumtie. — SUIKER. 8 à 900 kisten blond Havana zijn van f 16 à f 16½ vreemde vlag afgedaan. — TABAK. In de gisteren gehouden veiling zijn verkocht: 159 vaten Virginy, min of meer beschadigd, van 25 à 55. 76 vaten verbroeide van 25 à 46, 92 vaten Virginy (gezond) van 35 à 50 centimes, en 97 balen Kentucky (gezond) van 36 à 37 cents per ½ kilo in consumtie. Na de veiling zijn 52 vaten Virginy tot geheim gehouden prijs uit de hand verkocht. — HUIDEN. 4 à 500 gezouten Montevideo zijn tot geheim gehouden prijs verkocht.

ROTTERDAM 10 Maart. KATOEN. Heden werd in publieke veiling verkocht: 568 pakk. Bengaalsch van 25 à 26, 60 pakk. Suratte van 27 à 27½, en 20 pakk. Smirna tot 30 cs.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

LONDEN 8 Maart. De aanvoer van Engelsche *Tarwe* was matig; de beste en drooge partijen bedongen 1/. avans; de andere voluit de prijzen van heden acht dagen. Naar vreemde was goede vraag, tot ruim vorige prijzen. *Garst* moeijelijk te verkoopen, en, behalve de puikste partijen, iets lager afgegeven. *Boonen* 1/. lager. *Erwten* onveranderd. *Haver* zeer slap en 6 dr. à 1/. lager te noteren, tot welke vermindering evenwel de meeste houders niet willen afgeven.

De notering der inlandsche *Tarwe* is als volgt:	rood.	wit.
Essex, Kent en Suffolk	65.68.	66.72.
Dito nieuwe	60.68.	66.79.
Norfolk en Lincoln.	62.66.	64.67.
Schotsch (oud)	56.66.	58.68.

Buitenlandsche.

Dantziger hoogbonte.	66.74.
Zeeuwsche en andere witte	60.66.
Hamburger en andere roode	62.65.
Russische	54.60.
Dito harde	54.58.
Rostokker en Stettin	63.68.

Invoer deze week.

	Engelsche.	Schotsche.	Iersche.	Buitenl.	
Tarwe	6695	170	—	—	Quarters.
Garst	10681	7969	—	—	»
Haver	6931	15604	41723	—	»
Boonen	1392	—	—	56	»
Erwten	301	—	—	500	»
Raapzaad . . .	5	—	—	512	»
Meel	8291 z.	—	—	1800	vat.

SCHIEDAM 10 Maart. De kooplust voor puike hard gedroogde *Rogge* houdt aan, voornamelijk ter melering met ongedroogde; de 144/2 ℔ Koersche (gewas 1839) is tot f 215, 217 opgeruimd; voor 144/2 ℔ Arendsburger is f 225, 226 te vergeefs geboden: ligt gedroogde met kleinen handel; 142/2 oude Koersche f 207; 141/2, 142/2 ℔ Riga f 194 à f 198. In ongedroogde *Rogge* is tot verlaagde prijzen meerder omgegaan; 146/2 ℔ Bovenlandsche en Noord Brabandsche f 175; later ook f 173, f 174; 143/2 ℔ Maas f 170; 150/2 ℔ Vlaamsche f 180; 144/2 ℔ Pruissische f 175 op 3/m. Gedroogde *Garst* door schaarschte hooger betaald; 126/2 ℔ Lieban f 178, op zolder te ontvangen. In ongedroogde gaat niet veel om, daar de stokers slechts bij uitslijting koopen; 135/2 ℔ grove Deensche f 159, 160; 120/2 ℔ Zeeuwsche zomer f 137; 120/2, 122/2. 123/2 ℔ Polder zomer f 134, 137, 138. *Mouterijn* heeft niet op f 15¼ per vat kunnen stand houden, en werd sedert zaturdag onder de hand tot f 15 met partij gekocht. Heden is tot f 15¼ per vat weder meerder omgegaan. *Jenever*, Amsterdamsche proef f 18½ a f 18¾ per vat, zonder fust.

HET STEMREGT VAN DE GOUVERNEURS DER PROVINCIËN, *als Voorzitters in de Vergaderingen van de Provinciale en Gedeputeerde Staten*, bestreden *door een lid van de balie.* Te Amsterdam, bij A. ZWEESAARDT.

Het hier aangekondigde boekske behandelt op nieuw, en in tegenspraak tegen de onlangs verschenen *verdediging* van het questieuse stemregt, een onderwerp, met betrekking tot hetwelk ook door mij herhaaldelijk eenige beschouwingen zijn in het midden gebragt; telkens, echter, zonder partij te kiezen. voor zoo verre het eigenlijke vraagstuk betreft, namelijk omtrent het nuttige of nadeelige, het raadzame of onraadzame, van eene *voortduring* van de daarover bestaande en in kracht zijnde verordeningen, of wel de *herroeping* en *intrekking* daarvan. Wat ik heb willen aantoonen, was eeniglijk, dat het voor tweederlei opvatting blijkt vatbaar te zijn, waaruit dan volgde, dat, bij het instellen van de provinciale reglementen en van de instructiën voor de gouverneurs, noodwendig tusschen de ééne of andere opvatting moest gekozen worden, en dat, welke van beide dan ook toenmaals opgevolgd zij, en hoe gegrond ook de andere thans moge voorkomen, dit laatste wel eene reden zou kunnen zijn, om daarin eene verandering te wenschen en raadzaam te achten: maar geenszins om, zoo lange zulke verandering niet hebbe plaats gehad, de wettigheid van de naleving der bestaande en krachtens de grondwet zelve ingestelde reglementen en instructiën te betwisten.

Het bestaan van die tweederlei opvattingen is inmiddels buiten allen twijfel gesteld, eenerzijds door de alsnog onveranderd gebleven reglementen en instructiën, en anderzijds niet slechts door de daartegen ingebragte redeneringen, maar ook door reeds werkelijk plaats gehad hebbende afwijkingen van de niet herroepen voorschriften, in de provinciale vergaderingen zelve. Men weet. dat sommige gouverneurs, hetzij gehoor gevende aan de gedachte redeneringen. hetzij uit eigen daarmede instemmend inzigt, in de jongste maanden zich onthouden hebben van zich te gedragen naar den hun bij hunne aanstelling stellig opgelegden last. Zoo als de schrijver van het hier aangekondigd boekske (bladz. 5) zegt, *reden te hebben te gelooven*, zou daarentegen het medestemmen van den gouverneur van Noord Holland, op het laatst des vorigen jaars, « *alleen op naderen uitdrukkelijken last*, » geschied zijn. Is dit waar, dan ligt daarin wel tevens ook het sterkst mogelijke bewijs, dat de tegen dat medestemmen geopperde redeneringen toch niet zoo klaar en overtuigend zijn, als de bestrijders van hetzelve het zich hebben voorgesteld. Immers, indien dit het geval ware geweest, bij wien kan er dan eenige twijfel zijn, of men hadde het reeds werkelijk verspreide gerucht. (door den schrijver *verblijdend* geheeten.) dat de Koning de instructiën van zijne commissarissen in den verlangden geest zou hebben gewijzigd, metterdaad bewaarheid gezien. Er zijn waarlijk verblijdende blijken genoeg, dat de nieuwe regering niet uit afkeerigheid van alle veranderingen voor doelmatig geachte verbeteringen terugdeinst. En waarom zoude zij dan, in een stuk als het onderhavige, gedraald hebben met toe te geven aan den door velen geopperden wensch, — indien, zoo als gezegd is, de redeneringen van dezen zoo *klaar* en onwederleggelijk *overtuigend* waren geweest, zoo als zij het er zich van hebben verbeeld? Wat mij betreft, voor wien, gelijk ik vroeger heb te kennen gegeven, juist dit vraagstuk, meer dan eenig ander van de door dezen en genen in het midden gebragte, duisterheid had, de thans verschenen *bestrijding van het Stemregt der Gouverneurs* kon gewis geen onpartijdiger lezer vinden. noch ook, die het, tegenover de *verdediging* van dat stemregt door een lid der regterlijke magt, meer lezenswaardig achtte. De slotsom is, dat, mits men maar de wettigheid van hetgeen op den bestaanden voet geschied is, onaangetast late, opzigtelijk den verderen duur daarvan veel *voor* en *tegen* te zeggen is. Men leze en vergelijke de beide geschriften zonder vooringenomenheid voor het eene of andere, en welligt zal men ook na die overweging van het gevoelen zijn, dat het moeijelijk valt er eene beslissende uitspraak over te

deen. De schrijver der *bestrijding* brengt meer dan ééne beschouwing bij, die mij niet zoo maar oppervlakkig te verwerpen toeschijnt, maar allezins overweging verdient.

Doch hij heeft ook zijne zwakke zijden. En de zwakste van alle is wel zeker, dat hij onder anderen de staatsregeling van 1798, kortstondiger gedachtenisse, tot verklaring van onze tegenwoordige grondwet aanhaalt. Onze tegenwoordige grondwet is, behoudens de onlangsche wijzigingen, dezelfde als die van 1815, en blijft, even als deze, op denzelfden grondslag gevestigd, waarop die van 1814, ten gevolge van de geheele *herschepping* van ons staatswezen, ontstond; eene herschepping, die, zoo als het bij uitnemendheid wel gekozen woord zelve het aanduidde, (en overigens bij elkeen buiten allen twijfel vast staat, die niet alle herinnering van dat tijdstip uit zijn geheugen heeft gewischt,) in geenerlei opzigt hoegenaamd een vervolg was, of kon zijn, van de verschillende regeringsvormen, onder welke achtervolgens de tusschentijdvakken van 1795 tot 1806, en van 1806 tot 1813 waren beleefd, en die alle, zonder uitzondering, slechts *transitoir* waren, tot dat eindelijk, eerst met het verlies van het eigen volksbestaan, de vreeselijke, maar gelukkig slechts schijnbare, bestendigheid van de Fransch-keizerlijke heerschappij de vroegere voor eene wijl had vervangen.

Deze enkele aanmerking is voldoende, om daargelaten wat er ook goeds in het boekske zijn moge, deszelfs eigenlijke gehalte te doen kennen. Het betrekt zich tot een stelsel, dat vóórlang naar behooren is toegelicht, en betwelk niettemin nog steeds sommigen weder trachten op te vijzelen. Overigens verwart de schrijver *volksvertegenwoordiging* met *volksverkiezing*, en komt daardoor, bladz. 8, tot de gratuite stelling, dat, volgens onze constitutie, de tweede kamer de *eigenlijke* volksvertegenwoordiging zoude zijn. In de grondwet staat dat niet te lezen, en waartoe dient ons de grondwet, wanneer men een staatsregt buiten haar zou mogen aannemen?

GELDUS.

CONCERT

VAN

MEJUFVROUWEN JANSSENS EN MEERTI,

op Zondag den 7 Maart, in DILIGENTIA, *te 's Gravenhage.*

(*Ingezonden*).

De meeningen over deze jeugdige zangeressen waren in de residentie zeer verdeeld. Mejufvrouw Meerti zeer weinig alhier geboord zijnde, en mejufvrouw Janssens enkel bij reputatie bekend (?), was het aan velen niet mogelijk zonder zelf te hooren, zich te vereenigen met den uitbundigen lof, welke de bladen, en voornamelijk in de laatste dagen, de amsterdamsche papieren deswege hadden medegedeeld; gewaarschuwd, gelijk men was, door de voorbarigheid, met welke alhier voor den zanger Ricciardi een roem was gevestigd, die door zijne optreding niet geheel was staande gebouden. Thans echter is er maar ééne stem omtrent de verdiensten dezer nog zoo jeugdige talenten. Het concert van ll. zondag was een der schoonste muzijkale avonden, die de getrouwste *dilettanti* zich van vele jaren herinneren. Hetzelve begon met een septuor van Beethoven, door de bekwaamste mannen der kapel keurig uitgevoerd. Dezelve was van de eerste maat tot de laatste het schoonste gezang, eene hymne ter eere van den onsterfelijken componist. Op de forte-piano hoorde men eene fantaisie op motiven van *Mozes*, door Thalberg gezet, en een *Lied ohne Wörte* van Schuberth, door Liszt gearrangeerd; beide stukken werden door mejv. Ficq zeer goed voorgedragen. W. Lubeck overtrof dien avond al het verdienstelijke, betwelk in zijne laatste uitvoeringen zoo veelvuldig werd waargenomen: deze kunstvolle violist maakt sedert eenigen tijd merkelijke vorderingen: vastheid en verhevenheid in de voordragt, de volmaaktste zuiverheid van toon, en eene bevallige, ongekunstelde gemakkelijkheid in de zwaarste passages, zie daar eigenschappen, welke W. Lubeck tot eene hooge volkomenheid heeft gebragt. In variatiën van Zinger oogstte hij den schoonsten lof. Hij ga aldus voort; hij spele dikwijls gelijk hij dezen avond speelde, en geen onpartijdig criticus zal hem eene plaats naast de eerste virtuozen van het oogenblik weigeren. De beide concertzeefsters erlangen beurtelings de daverendste toejuichingen, welke het *fortississime* bereikten, toen zij, na de heerlijk gezongen *duo's*, de zelve gezamenlijk zich zagen toewijden. Beider stemmen volmaakt zuiver, overal door het geheele klavier welluidend, van vele en goede studie bewijzen dragende, smelten als de accoorden van het schoonste melodion. En nogtans heeft iedere derzelve een eigenaardig karakter. Bij zoo veel harmonie, welk een onderscheid in den toon! Mejufv. Janssens heeft geheel het zilvere der sopraan-stem, mejufv. Meerti het lnitachtige der contra-alto. Laatstgemelde heeft diepe snaren in haar register, die tot de hoogzeldzaambeden behooren. En welk een schoone, ronde, volle, zieltreffende toonaard in het *medium!* Er moge nog aan te merken wezen op enkele nog genoeg italiaansche uitdrukking bij passages door italiaansche diva's ande begrepen; beide meisjes zijn reeds geoefende *musiciennes*, brave zangeressen. Deze lof en alle hare kortelings behaalde successen zullen haar daarom niet beletten hare ijverigste pogingen aan te wenden, om overal, waar zij hoo overschoone muzijkale gaven met iets meer kunnen verrijken, zich de gelegenheden ten nutte te maken. Mejufvr. Meerti zal, eerstdaags, naar verremen, naar Londen gaan. De zeer gestrenge kieschheid der echte dilettanti aldaar kennende, juichen wij nogtans dezen stouten stap van haar toe; aldaar zal onze jeugdige zangeres door omgang met andere talenten nog zeer veel aanwinnen. Wij wenschen beide virtuozen nog lang aldus te streven naar roem, dien zij gewis meer en meer zullen behalen, en der 's Gravenhaagsche muzijkale wereld nog menigen heerlijken avond gelijk deze.

†††

Regtzaken.

AMSTERDAM 11 Maart.

Het hof van Holland heeft gisteren arrest gegeven in de bekende zaak tusschen de heeren Cattaux Wattel en C°., te Antwerpen, en eenige amsterdamsche assuradeurs, betreffende het te Mazatlan verbrande schip *Flora*, kapitein Rickmers, waarvan wij in der tijd (bij de behandeling voor arbiters) een uitvoerig verslag hebben medegedeeld. Het hof heeft bij een breedvoerig arrest de arbitrale uitspraak der heeren mrs. P. A. Brugmans, C. G. van Baerle en C. J. Vaillant bevestigd, en derhalve de assuradeuren tot betaling der gevorderde schade veroordeeld. De zaak is door den heer Faber van Riemsdijk voor assuradeurs, en door den heer Schooneveld voor de heeren Cattaux Wattel en C°. in appel bepleit.

Advertentiën.

Ingezonden Stukken.

X. vindt, dat in de zitting der tweede kamer van gisteren van enkele sprekers eene taal scheen vernomen te zijn, niet gekenmerkt door die bedaarden en ordelijke welvoegelijkheid, wier bewaring in de bedoelingen der grondwet gelegen is. Hij gelooft en houdt zich overtuigd, dat geen der leden op de regten of bevoegdheid der kroon eenigerlei inbreuk zou wenschen gemaakt te zien, maar betreurt, juist daarom, gezegden en handelingen, die het voorbarig oordeel in onzekerheid kunnen brengen. In de redevoering van den heer van Dam van Isselt, vooral, ziet hij veel oppervlakkigs, ondoordachts en tegenstrijdigs. Hartstogtelijkheid behoorde aan de beraadslagingen altijd vreemd te zijn; zij voert dikwijls, uit ijver zelfs voor het goede, op geheel verkeerden weg. Er is, voor zoo ver X weet, niets gebeurd, dat de ministers tot *ondergeschikte dienaren* van de staten-generaal of van eene der kamers gemaakt heeft. De ministers zijn dienaren van de kroon; zij ontvangen hunne bevelen van den Koning; maar zijn, naar het hem voorkomt, niet gebonden en zelfs niet bevoegd, om andere lastgevingen dan van den Koning aan te nemen. Hij weet niet, dat er iets in de grondwet staat, waaruit dan de kamer het regt ontleenen kon, eenen minister, zoo als nu plaats heeft, te *gelasten*, om haar te berigten. Zoo ver, oordeelt hij, reikt niet het bij de grondwet bedoelde gemeen overleg. De staten-generaal overlegt met de Kroon; niet met de ministers. Hij acht het besluit der kamer eene onwillige schrede tot verplaatsing van magt; eenen niet bedoelden stap tot uitbreiding van gezag; eene onregelmatigheid, die bij met de grondwet niet bestaanbaar rekent, en die wel verdient, om der gevolgen wille, een onderwerp van ernstige nadere overweging uit te maken.

. TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT.